

Сегисъ-тогисъ се правятъ събрания, кждето кооператори и едновременно читалищни членове, разискватъ по разни наболѣли въпроси.

Кооперацията притжли остритѣ партизански дразги въ селото, като внесе една примирителностъ въ отношенията между селянитѣ. Накара ги да почувствуватъ себе си повече за човѣци, да почувствуватъ своето човѣшко достоинство, и че съ девиза „единъ за всички“ и „всички за единъ“ планини се повдигатъ, и че непостижимото става постижимо.

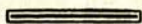
Това се чувствува отъ тѣхъ съ задоволство, а забелязва се и се сочи и отъ околнитѣ селища.

Засили спестовността между млади и стари. За сега тя работи само съ свой дѣловъ и отъ спестовни влогове капиталъ, безъ да прибѣгва къмъ заеми отъ Земедѣлската банка. Нѣщо повече, преди нѣколко месеци внесе свой излишъкъ въ Земедѣл. банка на оползотворение.

Отъ съживяването и до днесъ кооперацията постоянно се е борѣла противъ пиянството. Най-сетне по нейна инициатива кръчмитѣ бидоха затворени.

Ето какъ бавно, но сигурно кооперацията се бори съ общественитѣ злини и ги побеждава.

Съобщава Н. Койчевъ, учителъ.

Н. Пушкарровъ.

Минерални торове.

Старитѣ народи вѣрвали въ подземното царство на бога Плутона. Това царство било богато: злато, сребро и скъпоценни камъни украсявали дворцитѣ на подземния богъ. Всичко най-ценно и най-рѣдко на земята тамъ се намирало въ изобилие. Животворнитѣ сокове се изцеждатъ отъ повърхността на земята и потъватъ дълбоко въ нейнитѣ недра. Плодороднитѣ полета постепенно обедняватъ. Много на мѣсто е всѣки да си мисли, че тия вещества, на които се е дължало плодородието, сж изчезнали дълбоко въ земята

Новитѣ хора, по-безстрашни отъ старитѣ, навлѣзли въ Плутоновото царство. Отъ тамъ изнасятъ на бѣлия свѣтъ скъпи метали и камъни, вжглища, солъ, каменно масло, а покрай тѣхъ изнасятъ и ония вещества, които вѣковетѣ сж пратили дълбоко въ земята, — **минерални торове**. Съ тѣхъ човѣкътъ възстановява нѣкогашното плодородие на почвата.